

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: KROL — Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S. k.

Žalovaná: Porr S.A.

Předběžná otázka

Připouští unijní právo, konkrétně body 13, 20 a 22 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/35/ES ze dne 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích ⁽¹⁾ a článek 18 Smlouvy o fungování Evropské unie vyjadřující zásadu zákazu diskriminace, možnost vyloučení náhrady za opožděné platby u finančních transakcí z prostředků pocházejících v celém rozsahu nebo částečně ze strukturálních fondů a Fondu soudružnosti Evropské unie, které vyplývá z článku 4 bodu 3 písm. c) ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (zákon o platebních lhůtách v obchodních transakcích)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2000, L 200, s. 35; Zvl. vyd. 17/01, s. 226.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Najwyższym (Polsko) dne 27. listopadu 2018 — JA v. Skarb Państwa — Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości a Minister Finansów

(Věc C-745/18)

(2019/C 164/04)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Účastníci původního řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): JA

Žalování: Skarb Państwa — Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości i Minister Finansów

Předběžná otázka

Musí být článek 73 a čl. 78 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ a čl. 11 část A odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně ⁽²⁾, které

uvedeným článkům předcházely, ve světle obecných zásad odpovědnosti členského státu za škodu dovozených v judikatuře Soudního dvora (zejména rozsudky Soudního dvora ze dne 19. listopadu 1991, Andrea Francovich a Danila Bonifaci a další v. Italská republika, spojené věci C-6/90 a C-9/90, ECLI:EU:C:1991:428, a ze dne 5. března 1996, Brasserie du Pêcheur SA v. Bundesrepublik Deutschland a The Queen v. Secretary of State for Transport, *ex parte*: Factortame Ltd a další, spojené věci C-46/93 a C-48/93, ECLI:EU:C:1996:79), vykládány v tom smyslu, že z nich ode dne 1. května 2004 vyplývá členskému státu, který tímto dnem vstoupil do Evropské unie, povinnost přijmout právní úpravu, jež insolvenčnímu správci přiznává odměnu zvýšenou o částku daně z přidané hodnoty z této odměny?

(¹) Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

(²) Úř. věst. 1977, L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym w Siemianowicach Śląskich (Polsko)
dne 12. prosince 2018 — Mikrokasa S.A. v Gdyni a Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz
Inwestycyjny Zamknięty ve Varšavě v. XO**

(Věc C-779/18)

(2019/C 164/05)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Účastníci původního řízení

Žalobci: Mikrokasa S.A. v Gdyni a Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty ve Varšavě

Žalovaná: XO

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení směrnice 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (¹), zejména její čl. 3 písm. g), čl. 10 odst. 1 a čl. 22 odst. 1, vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby tzv. „další náklady úvěru odlišné od úroků“, stanovované paušálně podle zákonem stanoveného výpočtového vzorce, uvedeného v článku 36a ustawy o kredycie konsumenckim (zákon ze dne 12. května 2011, o spotřebitelském úvěru; Dz. U. 2018.993, konsolidované znění), byly z tzv. „celkových nákladů úvěru pro spotřebitele“ ve smyslu výše uvedené směrnice vyčleněny takovým způsobem, který umožňuje zatajit před spotřebitelem skutečnou výši nákladů úvěru odlišných od úroků, které nese poskytovatel služby?